DO

JW. KANTORBEREGO

TYMOWSKIEGO

WICE-REFERENDARZA RADY STANU KROL: POLSKIEGO
KAWALERA ORDERU S. STANISŁAWA.

NA SLUBNY ZWIĄZEK

z JW. JMość Panną KONSTANCYĄ ŁĄCKĄ.

Wiersz posłany z Warszawy na Prowincyą
dnia 17. *Marca* 1821. *roku*.

Exemplumque bonae Conjugis esto mihi.
Ovid:

W nieznaną wchodzisz Kraine,
Pod Berło Hymeneusza,
Że w dobrą trafiasz godzine,
Twoia nam zaręcza *Dusza.*

Czytaiąc w *Przyszłości Xiędze*,
Powiem, iak Przyiaciel szczery,
„Przed przysięgą, po przysiędze
„Jest szczęśliwym Kantorbery.

* * *

Los z Ludźmi wyrabia dziwy,
Są to Ofiary igrzyska,
Lecz Ten, prawdziwie szczęśliwy;
Kto *Przyiaźń*, z *Cnotą* pozyska.

Ta, co Twoią ma bydź Żoną,
Łączy z przymiotami wdzięki,
Jest od Niebios przeznaczoną,
Uszczęśliwić daniem Ręki.

A *Czas*, na wszystko łakomy,
Lubych uczuciów pożerca,
Będzie szanował dwa *Domy*,
Gdzie się zjednoczą dwa *Serca*.

Za Tobą mówią Nadzieie,
Boś piękne wziął dary z Nieba,
Lecz *skromność* ma przywileie,
Które szanować mi trzeba.

Przed Swięte staway Ołtarze,
Niech Was Kapłan wiążę Stułą,
Oddaiąc w dobranéy Parze,
Cnotliwemu, *Żonę* czułą.

* * *

Co do mnie — nikt nie uwierzy,
Jak odżałować nie mogę,
Że do *Cukrowéy* wieczerzy,
Mam na przeszkodzie złą droge.

Nie zrażay się niepogodą,
Przypomniey sobie Stolicę,
Dla społeczeństwa iest szkodą,
Kryć Godną *Oblubienice*.

M.....